

***swēlijana**

Runic: ᚱ ᚦ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ

Pronunciation: /'swɛ:.li.jɑ.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to cause to burn
2. to cause to smoke

Etymology

From *swelana₂ ('to burn') + *-jana₂.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	swēlijō	swēlijaų	—
2nd singular	swēlīsi	swēlijais	swēlī
3rd singular	swēlīpi	swēlijai	swēlijapau
1st dual	swēlijōs	swēlijaiw	—
2nd dual	swēlijapiz	swēlijaipiz	swēlijapiz
1st plural	swēlijamaz	swēlijaim	—
2nd plural	swēlīp	swēlijaip	swēlīp
3rd plural	swēlijanpi	swēlijain	swēlijanpau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	swēlijai	–
2nd singular	swēlijasai	swēlijaisau
3rd singular	swēlijapai	swēlijaipau
1st dual	–	–
2nd dual	–	–
1st plural	swēlijanpai	swēlijainpau
2nd plural	swēlijanpai	swēlijainpau
3rd plural	swēlijanpai	swēlijainpau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	swēlidō	swēlidēdī
2nd singular	swēlidēz	swēlidēdīz
3rd singular	swēlidē	swēlidēdī
1st dual	swēlidēdū	swēlidēdīw
2nd dual	swēlidēdudiz	swēlidēdīdiz
1st plural	swēlidēdum	swēlidēdīm
2nd plural	swēlidēdud	swēlidēdīd
3rd plural	swēlidēdun	swēlidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
swēlijanaŋ	swēlijandz	swēlidaz

Descendants

***swēlijan** (Proto-West Germanic)

| **swǣlan** (Old English)

svæla (Old Norse)

[View on Wiktionary](#)